

ikke saaledes som de, der have gjort det til en
Etsstilling, kunne interessere sig saa stærkt for
eller være trykkelige saaa stærkt til Østersfiskeriet,
hvis et saadant Selskab har Statskassen ikke
saaledes som hos et lokalt Selskab, en tilstræk-
kelig Garantiformat man omhyggeligt vil
værne om Østersfiskerets Fremtid. Det lokale
Selskab kan ikke til sidste Stilling indpne den
Indtægt, som det er muligt at indpne ifølge
Kontraktens Bestemmelser. Ihi hvis i det ved-
lægges Sifferiet, ødelægges det sin egen Frem-
tid, men dette gjælder ikke om det fremmede
Selskab. Det lokale Selskab kan ikke gaa til
det yderste Bud, forbi det vil stræbe at be-
vare Østersfiskeriet, og forbi det, efter de Er-
faringer, som er erengjorte i de foregaaende Aar,
vil sætte sig en saar Begrændsning for, hvor
vidt det vil drive det, men denne Bevægning
har det fremmede Selskab ikke. Det har der-
imod særlige Betingelser, som Regjeringen har
indrommet det, men som den ikke har tilbudt
det lokale Selskab, det har en Udvei, hvor-
igjennem det, naar Østersfiskeriet ødelægges,
kan faae Afgiften nedsat eller fuldstændig efter-
gives. Ved ovennævnte Betingelser, der ere stillede
i Kontrakten, af den Bestaaenhed, at de ikke
ligefrem henvise til en saadan Udvei, men
da i det ierø ualdeles umuligt at godtgjøre
naar Østersfiskeriet er ødelagt, i det Mindste
med juridisk Bevis, følger ogsaa deraf, at det
Udsigt, der er givet det fremmede Selskab til
under visse Betingelser, at kunne faae Afgif-
ten nedsat eller fuldstændig eftergives, berøver
det en væsentlig Del af det Ansvar, som det ellers
i sin egen Interesse vilde have med Hensyn
til Østersfiskeriet i moderat og hensigtsmæssige
Afbenyttelse. Jeg kan derfor ikke se Andet
end, at det vilde have været fuldkommen sa-
meget i Statskassens som i den lokale Be-
folkningens Interesse, om Regjeringen havde
søgt at komme til en Overenskomst med For-
pagterne. Disse vilde vistnok det for jeg
paastaa med Bestemthed, være ogsaaede til
den yderste Sum, som der overhovedet var
nogen Udsigt til, at Sifferiet i Lunde præstere,
hvorved de vilde have renonceret paa deres Ret
efter den gamle Kontrakt, § 10, naar Re-
gjeringen vilde være gaaet ind paa rimelige
Betingelser, og tillige paa, hvad der forekom-

mer mig at være den ligefrem Nødvendighed,
hvis man vil bevare Østersfiskeriet, en længere
Forpagtningsperiode end 5 Aar. Om 5
Aar kunne nemlig de Østers, der stables i nær-
værende Diebt, ikke være naade til en saadan
Størrelse, at de ere en Handelsvare, ihi de
Strid, der ere foretagne for at stable Østers-
høgel paa Stedet, hvor der ikke tidligere har
været Østers, have vist, at der gaar flere
Aar hen inden Inglen naaer en saadan Stør-
relse, at den er en Handelsvare, og hvis man
ødelægges det nuværende Østersfiskeri, vil man
altsaa ikke om 5 Aar kunne have et Østers-
fiskeri som det, der nu høves. Jeg skal
imidlertid indromme, at det Selskab, man
har til Østersfiskerets Udvikling og Bankernes
Dannelse, endnu er saa ufuldstændigt, at det
er vanskeligt at danne sig en bestemt Mening
derom; man kan kun have et almindeligt Ind-
tryk deraf, og en derpaa støttet Overbevis-
ning, som Erfaringer imidlertid kan vise
en mere eller mindre feilagtig; men efter
min Overbevisning vilde Regjeringen have
handlet i Statskassens Interesse ved at søge
at loppaa Overenskomst med et lokalt Selskab
eller med de tidligere Forpagtere i Stedet for
med Fremmede. Det er det Andragender be-
været, og det er det, som forekommer mig at
kunne have givet Udvalget Anledning til endnu
en Gang at henvise Sagen til Finantsmini-
steren, idet det forekommer mig, at det ikke
alene er det enlidige Spørgsmaal om de tid-
ligere Forpagteves Ret, Hensyn til den gamle
Kontrakt, § 10, hvorom Spørgsmaalet dreier
sig, men det dreier sig tillige om hvorledes
dette Regale for Fremtiden skal benyttes, dette
er det væsentlige Spørgsmaal. Naar Sagen
bliver et Retsspørgsmaal, der stilles til Dom-
stolens Afgjørelse, saaledes at der kan bliver
Tale om et Gjen Eller, om Forpagterne
enten skulle have de meget store Beløb, de
ville faae, hvis Domstolene komme til den
Anskuelse, at de i fuld Udstrækning skulle
have Halvparten af den foregaaende Indtægt,
som Østersfiskeriet giver under den nye For-
pagtning, eller de skulde Snet skulle have,
bliver Sagen stillet paa Spidsen paa en sa-
dan Maade, at virkelig ikke alle billige og
retfærdige Hensyn kunne siges at være fyldest-